

passere det, er ikke undergivne de i denne Lovs §§ 2—6, 10—13, 18 og 20—23 indeholdte Bestemmelser.

Bestemmelserne i denne Lovs §§ 14—17 er anvendelige paa Moser, Kanaler, Grøfter og lignende ved Kunst frembragte ferske Vande samt midlertidig oversvømmede Arealer, og Lovens øvrige Bestemmelser kan helt eller delvis af Ministeren for Søfart og Fiskeri gøres anvendelige paa saadanne Vande, naar det paagældende Vand ved sin Beliggenhed frembyder gode Betingelser som Ynglepladser for Fisk, som derfra har Adgang til andre Vande.

I Tvivlstilfælde afgør Ministeren for Søfart og Fiskeri, om de i denne Lov indeholdte Bestemmelser er helt eller delvis anvendelige paa et fersk Vand.

Den almindelige Adgang til Fiskeri i Fjorde og Vige, der hidtil har været undergivne Reglerne for Saltvandsfiskeri, og i Vande, hvor Fiskeriet er ordnet ved særlig Lov, berøres ikke af nærværende Lov.

Ministeren for Søfart og Fiskeri skal være bemyndiget til under denne Lov at inddrage saadanne Dele af Søterritoriet, der ved deres naturlige Beliggenhed, ved Tilsanding, Kunst eller paa anden Maade efter Ministeren for Søfart og Fiskeri's Skøn *enten* er af en saadan Beskaffenhed, at deres Inddragelse under denne Lov vilde skabe Betingelser for et i væsentlig Grad forøget Udbytte af Fiskeriet, *eller* allerede er gaaet over til at være ferske Vande med i alt væsentlig en Bestand af Ferskvandsfisk. Tilladelse til Inddæmning, Opfyldning m. m. kan uafhængig heraf meddeles som hidtil.

I de sønderjydske Landsdele kommer foranstaaende Regler til Anvendelse med følgende Ændringer:

I de i 1ste Stykke omhandlede Vande skal Retten til at drive Fiskeri alene tilkomme Ejeren af det paagældende Vand, medmindre der haves anden gyldig Regel, eller nogen har erhvervet en særlig Ret til Fiskeri i Vandet.

Retten til at drive Fiskeri maa ikke adskilles fra Ejendomsretten over Vandet og maa ikke bortlejes for længere Tid end 25 Aar ad Gangen.

De i 3die Stykke indeholdte Regler om Afløsning af Fiskerirettigheder finder Anvendelse, naar Ejerne af et Fiskevand ikke har Fiskeriretten i dette, og Afløsningen begæres af et Flertal af Ejerne, repræsenterende mindst Halvdelen af det paagældende Fiskevand.

§ 2.

I de i § 1, 1ste Stykke, omhandlede Vande maa *Fiskegaarde* eller andre faste Fangstindretninger, Ruser, Sætte- eller Nedgarn og lignende Garn samt Afspærringer (Risgærder, Dæmninger og deslige), der kan hindre Fiskenes fri Gang, ikke anbringes længere ud fra Bredden end til midtstrøms, det vil sige Midten af det til enhver Tid værende Strømløb, eller, for saa vidt intet Strømløb findes, til Midten af det paagældende Vand. Anbringes saadanne Indretninger fra begge Bredder af et Vand, enten lige overfor hinanden eller i kortere Afstand fra hinanden end $12\frac{1}{2}$ Meter, maa dog ingen af dem bringes Midtstrømslinien nærmere, end at der aabnes Strømmen en uhindret Gennemgang, svarende til $\frac{1}{3}$ af hele Vandløbets Bredde, eller, hvis ingen Strøm findes, ikke bringes Midten af Vandet nærmere, end at der i Midten af dette lades et Rum aabent af $\frac{1}{3}$ af dets Bredde.

Opstaar der Tvist om, hvor Midtstrømslinien gaar i et Vandløb, kan det offentlige eller de fiskeriberettigede gennem en Henvendelse til den paagældende Retskreds æske en Kendelse af et Nævn, der bestaar af Vandsynsmændene og en af Ministeren for Søfart og Fiskeri udpeget fiskerikyndig Repræsentant, der fungerer som Formand for Nævnet. Den af Nævnet afgivne Kendelse kan indankes for